

Vados Anna
SZÉTHANGOLT NŐK

Anyáink vártak minket, de amint
megszülettünk, rájuk ereszkedett
a köd, nehéz lett a karjuk, nehéz a
lábuk, félték felemelni, nehogy
leejtsenek, félték megfürdetni,
nehogy túl mélyre merítsenek,
féltettek a széltől, és szorítottak
magukhoz, és betöltötte a szobát
túl hangos szívverésük,
darabosak voltak és tétovák,
hát senki nem mondta nekik: jól
van, ahogy van, és könnyebb lesz;
neked akkor is anyailatod van,
ha tétovázol, akkor is anyahangod
van, ha mélyről sóhajtasz, anya vagy,
szép lassan elhitték,
addigra felnőttünk.
Messziről indultunk egymáshoz,
folyton újra kellett kezdeni.

SZERELMES VERS

Ő mutatta meg nekem a curryt.
És a lazacot. A marhahúst gyufásdoboz
méretűre vágta és lisztben forgatta meg.
Tudott halászlevet főzni. Volt mosógépe.
És önálló volt.

Hallom a lélegzetét a másik szobából.

És megértenéd-e, ha azt mondanám,
menekülés, ragaszkodás, elrugaszkodás,
ha azt mondanám, megszokás,
hogy valaki a keresztcsontod alá
csúsztatja a kezét, mit akarsz,
nem tudom, mit akarok.

Hallom lélegezni, tehát otthon vagyok.
Tehát vagyok. Bizonytalan határainnal.
Húslevest vasárnap asztalra sosem tettem.
Mennyi ideig kutattam túl hangos szívverést
a másik leszorított tenyerében. Máshol is.
Felmondólevelekben. Vízpartokon. Vitában,
ahol két-három mondat összecsattan.

Szívverést az asztalra! Egészséges határokat!
Szinte kiáltvány. És most, mikor ugyanúgy,
mint mindig, azzal a gyengédséggel, amit tőle
kaptam, saját légzésem is meg kell hallanom.

KŐMŰVES VERS

Itt járt a kőműves, ez itt a kibaszott talicskája.
Az utolsó részét a munkának félkészben hagyta,
de elvitte a pénzt.
Azt mondta, a lábát kell injekciózni, szerintem
valaki összeverte.

Úgy indult, hogy tisztasági festés, de másfél
hónapig tartott a bontás. Négy konténer sitt
ment ki, meg a cserép és a veszélyes hulladék.

Ceruzával számokat írt a falra.
A céges konyhából hívtam először, izgultam,
azelőtt sosem hívtam fel valakit úgy,
hogy kőművesre lenne szükségem, nem
ismertem mestereket, ha nem számítjuk

a nagyapámat. Ahogy sosem csöngettem be
egy kertvárosi kapun azzal a szándékkal,
hogy sitteszásákat vegyek.

Az alap helyén salak volt, ki kellett hordani
és a helyére önteni a betont. A fürdő fala
kettérepedt. A mészkőben rejtélyes
utakon keringett a víz.

Apácáknak épültek ezek a lakások, egy szoba,
komfort nélkül. Valaki hármát nevelt fel itt,
ezt a szomszéd mondta, neki az előző tulaj.

Szaporodjatok és sokasodjatok, röhögött
a sörhasú BKV-sofőr, szabadidejében
DJ a Rómain, miután odadobta
a kulcsot és bevágta magát az autójába.
Egy tudálékos narrátor most szólna ki:
egy tizenkét négyzetméteres szobában
csak konfliktus szaporodik.

Mire a fürdőszoba másodszorra is felépült,
mert a rosszul bekötött víz nyomán
szétázott a fal és ujjnyi, később embernyi
folt terjedt, a falat levertük, kiszárítottuk,
lélegző vakolattal újra kentük és kifestettük,
már csak elmenni akartunk mindketten,
egy olyan helyre, ahol vannak rendes ajtók.

MAGÁNYOS ANGYAL

Engem csak ne sajnálj, magányos
minden angyal, jegyezze meg Mihály,
amikor mögém lépett.

Megismerte a hülye szokásaimat,
hogy mindent megsózok, mielőtt
enni kezdek. A székre halmozott,

egyszer használt pizsamákat. Hogy jó vagyok a növényekkel. Tejjel mosom a levelüket, ha gombás betegséget kapnak. Hogy ami bekerül a lakásba, nő.

Látta, hogy a kínai étterem dobozából számba tömködött piritott tésztát felváltják az első tojásrántották és sajtos omlettek.

Milyen hülyeséget csinálsz? kérdezte, ha rajtakapott, hogy céltalanul görgetek telefonon ahelyett, hogy végre döntenék.

És visszatartott, nehogy gyufavégekkel égessem magam, ott álltam mindent átható tekintetében, és szelídnek kellett lennem.

Egyedül volt mögöttem, és hallgatta, hogy panaszkodom a városi zaj, az ingatlanárak, a szabadúszó magány, a mindig kicsit csorba esélyek miatt,

de egyszer sem szólt: ez a főváros!
A piac ennél csak rosszabb lesz,
ha csendet akarsz, költözz;

rezzenéstelenül állta számos munkahelyi konfliktusom, és lehelte, sétálj el, sétálj el, és azt a részemet is átölelte, amelyik úgy toporzékolt és bömbölt, mint egy kétéves gyerek.